

РЕШЕНИЕ

№ 8422

гр. София, 31.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 05.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **1717** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административно – процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с с чл.128, ал.1, т.6 от АПК и чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба от [фирма], [населено място] срещу Комисията за защита на личните данни за присъждане на обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, в размер на 2000 / две хиляди/ лева, представляващи адвокатски хонорар по н.а.х.д. № 16313 / 2017 г. на СРС, НО, 106 състав, ведно със мораторна лихва, считано от 13.07.2015 г. до предявяване на исковата молба, както и законна лихва до окончателното му плащане.

Вредите според ищеца произтичат от незаконосъобразно Наказателно постановление № 14 / 30.07.2014 г. на Комисията за защита на личните данни, отменено с Решение по н.а.х.д. № 17330 / 2014 г. на СРС, НО, 10 състав, потвърдено с решение по к.н.а.д. № 4580 / 2015 г. на Административен съд София – град.

Ищецът, чрез адв. С., сочи, че направените от него разноски за адвокат са пряка и непосредствена последица от издаденото постановление във връзка с реализиране на адвокатска помощ по повод отмяната му. Моли съда да уважи иска, както и за присъждане на разноски.

Ответникът, Комисията за защита на личните данни, чрез юрк. П., в писмено становище оспорва исковата претенция като неоснователна и недоказана. Възражава и

срещу размера на платения по повод обжалване на НП адвокатски хонорар, като го счита за прекомерен. Моли съда да остави иска без уважение. Прави и възражение за прекомерност на адвокатския хонорар по настоящото дело и моли да бъде намален. Моли и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участвалият в делото прокурор, в заключението си счита, че исковата претенция е недоказана.

Искът е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМ.

Разгледан по същество, той е и ОСНОВАТЕЛЕН.

Административен Съд С. - град, II отделение, 35 състав, като взе предвид направените твърдения и възражения и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

В съответствие с нормата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 ЗОДОВ, обезщетението обхваща всички имуществени и неимуществени вреди причинени на гражданите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по ЗОДОВ е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите (чл. 205 АПК).

Деликтната отговорност на държавата / общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца / по аргумент от нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ в процесния случай (с оглед фактическите твърдения на ищцата) включва в кумулативна даденост: 1. наличие на административен акт; 2. незаконосъобразност на административния акт, установена с влязло в сила съдебно решение; 3. наличие на причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и настъпилия вредоносен резултат.

Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на вреди.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно постановление № 2 / 2014 г. от 19.05.2015 г. на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, делата по искове за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания, включително и такива за присъждане на разноски в производството по обжалване, са подсъдни на административните съдилища.

Издаването на наказателното постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения и упражнена административна наказателна компетентност, законово, предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност.

В процесния случай се доказва издаване на Наказателно постановление № 14 /

30.07.2014 г. на Комисията за защита на личните данни, с което е ангажирана административно-наказателната отговорност на ищеца. Установи се, че същото наказателно постановление е отменено с Решение окончателно решение от 13.07.2015 г. по н.а.х.д. № 17330 / 2014 г. на СРС, НО, 10 състав, потвърдено с решение по к.н.а.д. № 4580 / 2015 г. на Административен съд София – град.

С горното са изпълнени първите две предпоставки от фактивеския състав.

Съдът счита за доказани и претърпени от ищеца имуществени вреди, в размер на платен адвокатски хонорар.

В кориците на к.н.а.х.д. № 6510 / 2018 г., 14 КС на АССГ е приложено пълномощно с договор за предоставяне на юридическо обслужване от 15.05.2015 г., от който е видно, че при подписването му доверителят е заплатил в брой адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лв. и същият служи за разписка за получаването им.

Това съответства на приетото в т.1 от Тълкувателно решение от 06.11.2013 г. по Тълкувателно дело № 6 / 2012 г. на Върховният касационен съд на Република България, Общо събрание на Гражданска и Търговска колегия.

Договорът за правна помощ е частен свидетелстващ документ, който при липсата на основания, поставящи под съмнение доказателствената им стойност, следва да бъде ценен, като достоверен източник на данни за връзката между извършеното от клиента плащане на сумата на адвокатския хонорар и същия договор.

Предвид горното, доказана е третата предпоставка на фактивеския състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ – претърпяна от ищеца вреда и то в пълния, предявен от ищеца размер.

Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл. 4 ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат.

Наличието на релевантна за спора причинна връзка е възприето с Тълкувателно решение № 1 / 15.03.2017 г. по тълкувателно дело № 2 / 2016 г. на О. на ВАС, според което "при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон".

В практиката на Върховния касационен съд, изразена в Решение № 81/27.1.2006 г. по гр. д. № 23/2005 г. на 4 гражданско отделение на ВКС, Решение № 129/25.07.2005 г. по гр. д. № 2439/2003 г. на същото отделение на ВКС и други е възприето разбирането, че "...непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, които обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите". Гражданските съдилища и Върховният касационен съд безпротиворечиво приемат като пряка и непосредствена последица от увреждането по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ и платените от гражданите хонорари за адвокатска защита в хипотезите на т. т. 1-7 на ал. 1 на чл. 2 от ЗОДОВ, макар и адвокатската защита да не е задължителна.

Доколкото в производството, в което са направени разноските, такива не се присъждат, то ответникът не е могъл да направи възражение за прекомерност, предвид което именно тук е мястото за подобно възражение. Съдът счита за основателно възражението за прекомерност на платения само за касационната инстанция хонорар от 2000 лв., предвид обстоятелството, че защитната теза

преповтаря тази на оспорваното решение на СРС, че производството е само в едно заседание, както и че в него няма никакви усложнения. Смята за основателно тази сума да бъде намалена до минималния съгласно чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 / 2009 г. за минималните адвокатски възнаграждения размер върху интерес от 20000 лв., което е в размер на $830 + 10\,000 \times 3/100$, което е 1 130 лв. В този размер следва да бъде уважен иска, като до пълния му предявен размер следва да бъде отхвърлен като прекомерен.

Възражението на ответника за недължимост на лихви върху вземането за разноски е неоснователно. Сумата се присъжда като обезщетение за имуществени вреди, независимо, че те се изразяват в разноски за правна помощ. Целта на ЗОДОВ е да поправи напълно вредите, причинени от незаконосъобразни актове на държавните и общинските органи и исковата сума е главната претенция по спора. Законната лихва е минималната доходност на паричната сума, с която се е намалило имуществото на ищеца, защитавайки се срещу незаконосъобразен административен акт, и няма законово основание той да бъде лишен от нея.

С оглед основателността на главния иск, съединеният акцесорен иск за заплащане на законната лихва върху присъденото обезщетение е основателен и следва да бъде уважен.

Съгласно т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаваните административни актове.

Следователно, в случая лихвата тече от 13.07.2015 г.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК, съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. На основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, предвид уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноски, които са от 600 лева адвокатски хонорар и 50 лева заплатена държавна такса.

Същите съдът следва да присъди предвид нормата на чл. 10, ал. 3, изр. 1 от ЗОДОВ адвокатски хонорар, съразмерно с уважената част на иска / който е в размер на 1 130 лв./, и държавна такса, подлежаща на възстановяване от ответника в пълен размер.

Направено е възражение от ответника за прекомерност на платения адвокатски хонорар по настоящото редо, съдът с оглед неголямата фактическа и правна сложност на делото, счита за основателно. Съдът счита, че хонорарът следва да бъде определен на основание чл.8, ал.1, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно в размер на 300 лв. В този смисъл, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски за адвокат съобразно уважената част от иска /т.е. 1 130 лв./, което е $1130 \times 300 / 2000$, т.е. в размер на 169,50 лв., както и д.такса от 50 лв., т.е. общо в размер на 219,50 лв.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК, във връзка с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд София - град, II отделение, 35 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на [фирма], [населено

място] обезщетение за претърпени от него дружеството имуществени вреди, в размер на 1130 /хиляда сто и трийсет/ лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.07.2015 г. до окончателното ѝ плащане, и ОТХВЪРЛЯ исковите претенции до пълният им предявен размер от 2000 лв.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на [фирма], [населено място], сума в размер на 219,50 лв. /двеста и деветнайсет лева и 50 ст./ разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: